

OCKULTISMENS BERÄTTIGANDE .

Kampen står i våra dagar mellan de jordbundna människorna, dessa som anser sig förstå allt bättre än de andligt inriktade, och som vid all värdebedömning endast följer strikta lagar för materiens utformning samt dessa som går in för ett nytt, utvidgat tänkande, begagnande sig av en tolkning av livets lagar, som bygger på djärvare flykt och helt andligt tänkande. De förra fördömer dem som ser anden bakom materien såsom fantasterna utan reel bakgrund för sina teorier.

Vi vet att utvecklingens väg inte går i rät linje, historiens berättelser visar upp- och nedgång i folkens liv. Även den vetenskapligt bildade vet detta. Allt är våglinjer. Så har vi utvecklats från uppåtstigande till stagnation och nedåtgående, en ny stigning mot högre utveckling har följt o.s.v.

Vi behöver inte betvivla sanningen i det påståendet att vi i tidigare utvecklings-skeden varit i besittning av kunskaper av högre art än dem vi nu åtnjuter. Våra vetenskapliga uppfinningar är inte nödvändigtvis förstahandsrön, de kan vara åter-erineringar av ett vetande vi en gång behärskat. Övermodet över våra framsteg borde kunna dämpas ned i vissheten att tidigare kulturer vida överglänsit oss i utnyttjandet av de oss omgivande naturkrafterna.

Dessa förlorade kunskaper finns det möjlighet för oss att återvinna, om vi förstår att rätt handha de källor till upplysning, som står till vårt förfogande. De gamle visste att det var farliga krafter de handskades med. Placerade i orätta händer kunde de åstadkomma stor skada. När de därför i sina skrifter gömde beskrivningar under sagans vida mantel, skedde detta för att ingen skulle komma i besittning av hemligheten förrän dess avslöjande skedde genom visa män, som ägde kunskap nog att bruka sanningen därom rätt.

Den doldes dessutom i berättelsens form på ett sådant sätt att endast den som ägde kärlek kunde tyda dess innebörd. När ett nytt släkte hunnit ett sådant tillstånd i sin utveckling, att tiden var mogen för ett avslöjande, bringade naturliga krafter människan i förbindelse med de medel som krävdes för att rätt tolka dessa skrifter. En sådan tolkning får icke ske med materiens lägre krafter till hjälp, då kan en felbedömning av dess rätta halt inträda. När människan mognat till förståelse för kärlekens lag, kan hon våga nalkas de djupa hemligheter, som dolts för henne.

Ockultismen är ett sådant uppvaknande ur en lång törnrosasömn hos det mänskliga släktet. På ett nytt och annorlunda sätt skall detta släkte möta förklaringen på livets många gåtor. Religionens utövare har hållit dörren till detta avslöjande stängd. Med hot om straff har kyrkan förbjudit sina medlemmar överskrida tröskeln, men de som så förfarit har icke betänkt att låsta portar kan sprängas, när folkmassans tryck blir tillräckligt starkt. Längtan efter frihet skall spränga portarna, hot om straff är inte längre ett argument som biter.

Rätten att tänka tankar som leder till en utvidgning av vårt andliga vetande skall lämnas oss, all ängslan för en eventuell fara i en sådan frihet är obehövlig, därför att längtan inte infinner sig förrän människan är mogen bruka friheten rätt. Visst skall hon genomgå många dyrköpta erfarenheter på väg mot kunskap, men detta är all utvecklings lag. Pionjärens öde är att stöta sig blodig mot stenarna på vägen, men att hindra honom från att anträda färdens ligger dock icke inom det möjligas gräns.

Hur skall då de gamla skrifterna tolkas? Efter samma lag som gäller för all framgång i livet, genom prövning av deras värde. Med logikens lagar skall allt bedömas. De gamle kände hemligheter, som nu skall avslöjas, vi är de som skall verkställa avslöjandet, och det skall ske i enlighet med andelivets lagar. Dessa skall uppbyggas för oss i enlighet med den längtan som växer fram inom oss att nå kontakt med väsen, vilka äger andligt vetande.

Det är genom ockult verksamhet kunskap skall vinnas, och vad detta innebär skall vi lära känna. Det finns en lag för allt livs utformning att följa. Med viljekraft

skall vi söka oss genom vetandets ljungel, i kärlek och visdom skall vi pröva oss fram och i skapande verksamhet frambringa ett avslöjande av kunskapens väsen.

Nya uppfinningar framsprungna ur högre andligt tänkande skall bli resultatet, och när de, färdiga att brukas, blir utsatta för vårt kritiska omdöme, skall vi finna, att allt är återupprepning av vad som fordome var känt av de gamle. Elektriciteten, producerad ur nya källor, välkända för en tidigare mänsklighet, skall bli vår framtidens uppfinning. I ödmjukhet skall vi böja oss inför de gamles visdom och erkänna att våra långa århundraden av mörker är ett led i utvecklingen om än av negativ verkan, och att återerindringen skapar en högre form av förståelse för den lag, som verkar i naturen, utgången från en högre makt, som vi skall lära känna.

Vi skall upprepa de visa ord som sagts av dem som hunnit längre än vi: lär känna din mänskliga litenhet så väl och så genomträngande att du kan se dess överväldigande storhet. Detta är vad den ockulta sanningen avslöjar för oss. Den är en nödvändig tillgång i våra dagar, då livet utvecklas mot nya former. Vi kan inte tyda livets gåta med enbart fysikens lagar. Först när det andliga kopplats in i forskningen, erhåller vi sådana resultat, att vi når vidare. Den allomfattande högre kunskapen når vi endast med andliga medel.

Allteftersom nya rön göres blir det som var diffusa moln av okunnighet avslöjat och antar materiens former. Det materiella är det för oss välbekanta, när det obekanta med andliga medel blivit välbekant, antar det form och blir till materia. Denna kan analyseras enligt fysikens lagar och befinnas lyda under dem. Dock når vi icke fram till denna förvandling av andligt till materiellt med mindre vi går den andliga vägen.

När denna sanning gått upp för våra forskare, skall de inte längre förneka värdet av det ockulta tänkandet. De kräver bevis på behörigheten i det som framlägges. Bevisen kan först då framläggas, när insikt uppnåtts av den tvivlande om de lagar, som hör till kunskapsområdet. Vi har arbetat utan att förtröttnas, en dag skall vi vinna erkännande. När vetenskapen upptagit det andliga tänkandet, och vi från det andliga når det materiella, skall vi mötas. Ett erkännande skall krävas av dem att även andra vägar till kunskap än deras är tänkbara. Det är övermod att anse sig oöverträfflig. I ödmjukhet skall de båda riktningarna kunna mötas. Ty målet är detsamma för båda, att nå sanningen. Ingen som föraktar andras metoder att nå det fulländade, kan själv berömma sig av att ha uppnått det. Och den ockulta verksamhetens berättigande ligger däri att mycket av det vetenskapen kommit fram till har sagts och kan läsas i urgamla skrifter av dem som arbetat efter denna annorlunda metod.

Det är i våra dagar nödvändigt att arbeta på allas uppvaknande. Det brådskar, vi har ingen tid att förlora. Vår jord går stora förändringar tillmötes. Vi måste vara beredda att ta emot det som kommer med vaket sinne. Vi må fortsätta vår upplysande verksamhet, följa spår som förr har lett till hemligheters avslöjande.

Den ockulta forskningen leder fram till förmågan att se sammanhanget i allt skeende. Den lär oss förstå varför händelser inträffar, hur lagar utformas för den fortskridande utvecklingen från en början i ett fjärran förflutet genom världar av erfarenhet, en färd från mörker mot ljus.

Så må vi då, likaväl som vi arbetar på att vetenskapen skall möta oss, försöka förmå vår kristna kyrka att ändra riktning, betänka sin ställning i en ny värld, där människan lärt sig tänka. Må den acceptera de krav som framställles, icke endast av den ockult intresserade utan också av varje sund människa oförmögen att böja sig under dess dogmer, som hör en gångens tid till.

När den dagen är uppnådd att vetenskapen förändligats och kyrkan erkänt det logiska tänkandets berättigande även om det strider mot vad bokstavstron utläser ur bibeln, den dagen är vi mogna att definitivt göra vårt inträde i en högre värld, där alla är bröder i kärlek till sanningen.

Elisabeth Lansenor.